

הנה זוהרות פמה נשמות, שהם
זוהרות פלן ברקיע.

נכחא אחרת

שנינו, והמשכלים יזהרו כזהר
הרקיע, שהוא זהר טמיר ונגנוז,
זה פת"ר. זהר כהיר בשחקים,
זה חכמה. זהר זורק ניצוצות
ומבהיק פפרק לעינים, זה
בינ"ה. זהר לכן פלבנה, זו
גדל"ה. זהר זוהר אדם פמאדים,
זו גבור"ה. זהר מבהיק פולל
רק פחמה, זו תפאר"ת. זהר רוק
פפוכב, זה נצ"ח. זהר פולל
שחר ואדם, זה הו"ד. זהר זוהר
לכל עבר פמי שפמה בפטיש
וזורק שביבים לכל צד, זה
יסו"ד.

ואלו הם נשמות מאלו
המשכלים שיש בהם שכל
לדעת בסודות רבונם, כלם
רשומים ומצירים במלכות
הרקיע פפוכבים שפאירים
ברקיע. והינו יזהירו כזהר
הרקיע, מה הרקיע שפאירים בו
- אף אלה הנשמות של
המשכלים פפוכבים ברקיע, כף
מאירים בפסא.

וכך פורחות מן הרקיע, וזה
צדיק חי העולמים, שפמנו
פורחות נשמות הצדיקים
ומאירות פלבנה, ועליהם כתוב
ויפתן אתם אלהים ברקיע
השמים להאיר על הארץ.

והוא הרקיע שפעל לחיות, זהו
שכתוב ומפעל לרקיע אשר על
ראשם. והפך רקיע, ותמצא
אותו עיק"ר, ויסוד המרפכה
שעליו עומדים החיות וכסא
המרפכה עליון, ועליו נאמר
וצדיק יסוד עולם, על הצדיק
שלמעלה עומד העולם המכסה,
ועל הצדיק שלמטה עומד עולם
הנגלה, והינו מצדיקי הרבים - מאותו צדיק של העולם תלויים. מי הם הרבים? אלו שגאמר

לכל סטרא, הכי מהאי זהר זהרין פמה
נשמתין, דאינון זהרין פלהו ברקיע.

נוסחא אחרינא.

תאנא והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע, דאיהו זהר טמיר ונגנו דא
פת"ר, זהר כהיר בשחקים דא חכמ"ה, זהר זריק ניצוצין
ומבהיק פפרק לעינין דא בינ"ה, זהר חוורו פסיהרא דא גדול"ה,
זהר זהיר סומקא פמאדים דא גבור"ה, זהר מבהיק כליל ירוקא
פחמה דא תפאר"ת, זהר ירוק פפכב דא נצ"ח, זהר כליל אוכם
וסומק דא הו"ד, זהר זהיר לכל עבר כמאן דמחא בפטיש וזריק
שביבין לכל סטר דא יסו"ד.

ואלו אינון נשמתין מאלין משכילים דאית
בהון שכל לאשתמודעא ברזין
דמאריהון, פלהו רשימין ומצויירין
במלכותא דרקיעא פכוכביא דנהרין ברקיעא,
והינו יזהרו כזהר הרקיע, מאי הרקיע
דנהרין ביה נשמתין דמשכילים פכוכביא
ברקיע הכי נהרין בכרסיא.

וכזהו פרחין מן רקיע, ודא צדיק חי
עולמים דמניה פרחין נשמתין
דצדיקיא ונהרין בסיהרא, ועלייהו
כתוב (בראשית א יז) ויפתן אתם אלהים ברקיע
השמים להאיר על הארץ.

ואיהו רקיע דאיהו לעיל מחיוון הדא הוא
דכתיב (יחזקאל א כו) ומפעל לרקיע אשר
על ראשם, והפוך רקיע ותשפח ליה
עיק"ר, ויסודא דמרפכתא דעליה קיימין
חיוון וכרסיא דמרפכתא עלאה, ועליה
אתמר (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם, על צדיק
דלעילא (ד א ע"ב) קיימא עלמא דאתפסייא,
ועל צדיק דלתתא קיימא עלמא דאתגלייא,
והינו מצדיקי הרבים, מההוא צדיקא
דעלמא תליון, מאי הרבים אליו דאתמר
הנגלה, והינו מצדיקי הרבים - מאותו צדיק של העולם תלויים.